

en international Konference, som for øvrigt ikke maa sammenblandes med Brysseler-Konferencen, idet Brysseler-Konferencen er sammensat af statsdelegerede, hvorimod den Konference, der i Aar skal holdes her i København, bestaar af private, som er udvalgte af Organisationer. Ikke desto mindre har den stor Betydning, idet dens Beslutninger giver Udtryk for de Ønsker, som næres indenfor de interesserede Kredse, og det er disse Ønsker, som hidtil er komne til Behandling paa de internationale Konferencer af statsdelegerede. En saadan Konference af delegerede for private Organisationer skal altsaa, som det høje Ting vil vide, finde Sted her i København. Saa vidt jeg erindrer, har Tinget bevilget et ret betydeligt Beløb for, at denne Konference kan holdes her, og det vilde være lidt af en Skandale, om Danmark i det Øjeblik, hvor denne Konference sidder, ikke havde sluttet sig til den sidste Vedtagelse af den statslige internationale Konference.

Disse Forhold i Forening har altsaa bevirket, at Udvalgets Flertal ubetinget har sluttet sig til Lovforslagets Grundtanke og kun stiller nogle faa Ændringsforslag, af hvilke jeg først skal omtale Nr. 1. Dette Forslag er fremkommet efter Ønske, som er fremsat fra en meget anset Jurist som Repræsentant for et af vore største Rederier, maaske vort største. Man har fra den Side fremhævet, at det er uretfærdigt, at Redere skal bære et meget betydeligt Ansvar, uden at de har noget Middel til at se til Bunds i dette Ansvar paa en saadan Maade, at de kan forsikre sig mod det. Der tænkes her særlig paa den Omstændighed, at naar et Skib tager saa og saa mange Passagerer, vil det være umuligt for Rederiet at overse, om disse Passagerers Liv bør forsikres for 1,000 Kr. eller for 1 Mill. Kr. pr. Liv, og vi har fundet, at der var noget berettiget i denne Tanke, saa at den burde imødekommes, hvis det af Hensyn til Konventionen kunde forsvares at imødekomme den. Og her er Forholdet, at Konventionen om Sammenstød i sin Artikel 4, 4de Stykke, netop bestemmer, at det overlades til de enkelte Lande at begrænse Redernes Ansvar.

Selvfølgelig kunde det rumme nogen Betænkelighed at begynde at lovgive om Rederes Ansvar netop i det samme Aar, i hvilket en ny Konference ventes at sammentræde, antagelig i Bryssel, en Konference, der netop har som speciel Opgave at træffe helst ensartede Regler for Landene om

Begrænsning af Redernes Ansvar. Udvalget har dog ikke fundet, at denne Betænkelighed var af en saadan Vægt, at man af den Grund burde undlade at skride til Lovgivning paa dette Omraade, hvis man ellers maatte finde en saadan Lovgivning betimelig, idet Sagen er saa vidt bearbejdet af Rigsdagen, at en eventuel Ændring nu intet Arbejde betyder, og hvis den internationale Konference i Aar vedtager en Ændring med Hensyn til Begrænsning af Rederes Ansvar, maa vor Regering alligevel komme til Rigsdagen. Derfor betyder det intet i Retning af yderligere Arbejde eller Besvær, at man nu vedtager et Ændringsforslag som det, vi har stillet under Nr. 1.

Om dette Ændringsforslag ønsker jeg yderligere at sige, at naar vi netop har valgt Summen 4,200 Kr. og ikke er gaaet højere, skyldes det den Omstændighed, at dette Beløb i dansk Lovgivning allerede er blevet fastslaaet som et almindelig brugeligt Maksimum i deslige Forhold. Ved den Beskyttelse, Udvalgets Flertal her har ønsket at hidføre, tænker man ikke særlig paa de rige Folk, som sidder med saa store Indtægter, at deres Liv for deres efterladte betyder særlig store Kapitaler; men vi har først og fremmest villet lovgive for de ubemidlede og for dem, som har ringe Forstand paa Forsikringsforhold og derfor maaske ikke maatte tænke paa at forsikre sig. Af den Grund er vi blevet staaende ved det forholdsvis beskedne Beløb af 4,200 Kr.

Jeg vender mig derefter til Ændringsforslag Nr. 2, som gaar ud paa, at § 2 skal stryges, og som er af fuldkommen formel Natur. Forholdet er nemlig, at § 2 i Landstinget i forrige Samling fremtraadte med et første og et andet Stykke. Landstinget stemte andet Stykke ud, men ved en Forglemmelse blev første Stykke staaende til Trods for, at det er ligegyldende med § 222 i den nugældende Lov. Det er derfor naturligt, at § 2 i det fremsatte Lovforslag udgaar.

Endelig har vi under Nr. 4 stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa at ændre Ordet „begrundet“ til „beføjet“. Denne lille Ændring er fremkommet som Følge af, at man har fremsat Tvivl om, hvorvidt „begrundet“ betegnede ganske det samme som „beføjet“. Man hævdede, at „begrundet“ kun siger, at der er fremsat Grunde, men ikke, at det er fuldgyldige Grunde, og da „beføjet“ utvivlsomt rummer dette, at der skal være fuldgyldige